

İnsan Sevgisi, Barış ve Atatürk

Prof. Dr. Hurşit ERTUĞRUL

Bir millete, kendi milletimize, yepyeni bir hayatıyet veren, emperyalizme ve dikta rejimlerine ilk meydan okuyan, "mazlum milletlere" insanlığın ve özgürlüğün hay-siyetini tattıran, beşeri illerleme yolundaki bütün engelleri ortadan kaldıran Atatürkçülük, kısaca Atatürk İlke ve İnkılâpları demektir. Yapıcılık ve yaratıcılık, Atatürkçü düşünce sistemi'nin temel felsefesini oluşturur. Bunu kavramak, düşünce ile hareketi birleştiren yapıcı ve yaratıcı gücü kavramakla mümkün olur; bu da emek ister, cesaret ister, çok çalışmayı gerekli kılar. Hepisinin üstünde de, bilim, akıl ve deney üçlüsünün dengeli bir biçimde işletilmesini ister. Aslolan gerçekçi bir tutum ve davranıştır.

Atatürkçülük zordur. Çünkü; "Ben Atatürkçüyüm" demekle Atatürkçü olunmaz. Her şeyden evvel Atatürk'ü tanımak, anlamak ve sevmek gerekir; sonra da akıl ve bilim yöntemi ile Atatürkçü Düşünce Sistemi'ni öğrenmeye çalışmak icabeder. Nihayet, her yönü ile tam ve mükemmel bir bütün olan Atatürk İlke ve İnkılâplarını kavramak gelir. Ancak bu şekilde Atatürkçü Düşünce Sistemi'nin bilincine ulaşılabilir. İşte bu noktadan sonradır ki, koca bir insanlık dünyasının neden daha yüzyıllar boyu O'nu aşamayacağı anlaşılır ve bu kanaate varılır.

Atatürk 'ün insanlık idealinde, özgürlük, bağımsızlık, barış, sevgi ve insan haklarına saygı ön plânda gelir. Bu büyük İnsan'ın özgürlük ve bağımsızlık aşkı, şu sözlerinde açıklıkla yansır: "Hürriyet ve İstiklâl benim karakterimdir. Ben yaşayabilmek için, mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım."

Görülüyor ki; Atatürk 'ün özgürlük ve bağımsızlık tutkusu, bencil değil ulusaldır; hatta daha ileri giderek diyebiliriz ki, evrenseldir; diğer bir deyişle bütün insanlık dünyasına yöneliktir.

Aslında Atatürk'te bütün çabalar insan içindir; insan'a yöneliktir; daha refahlı bir insan ve toplum yaratmaktır.

Atatürk'e göre; dünya milletlerinin mutluluğuna çalışmak, diğer bir yoldan kendi huzur ve mutluluğunu sağlamaya çalışmak demektir.

O'nun düşünce yapısının temelinde insanı yücelten bir toplum yaşamı ve insanların ideal yönetim şekliyle toplumsal refah ve barış kavramı yatar.

Atatürk 'ün insanlık ideali, geleceğe yöneliktir ve umut doludur. Bu ideal O'nun asil ruhundaki insanlık sevgisinden kaynaklanır. O, hiçbir faninin erişemeyeceği kadar üstün ve yüce bir insan sevgisine sahiptir.

Confucius'e göre, üstün insanı simgeleyen üç nitelik vardır; "Faziletli, akıllı ve cesur olmak." Atatürk bu üç insan tipinin en göze çarpan örneklerinden biridir.

Mac Arthur: "Ölümü ile dünya, büyük ve dâhi bir önderini; Türk milleti, en seçkin ve kahraman evlâdını; insanlık da, uzak görüşlü ve korkusuz bir mücahidini kaybetmiştir." demiş ve sıkıntılı zamanlarında, dünya sorunlarının çözümlenmesinde, Atatürk'ün büyük istidatlarını katabilmek için O'nu hâlâ hayatta görmek, feyiz alabilmek isteğini çokkereler hissetmiş ve bunu çeşitli vesilelerle dile getirmiştir.

Atatürk'e göre, milletler gam-keder nedir bilmemelidirler. Devlet adamlarının ve başkanların görevi, hayatı neşe ve şevk ile karşılamak hususunda milletlere yol göstermektir. "Hayat geçicidir ve boştur" deyip kederlenerek kendini karamsarlığa kaptıracak yerde, insan yaşadığı sürece, neşeyi ve mutluluğu aramalıdır. Ama bu arayışın birtakım şartları olmalıdır, ve hudutları bulunmalıdır. Eğer insan, bütün insanlığın varlığını kendi şahsında görür ise, bedbaht olur. Oysa, hayatta memnun ve mutlu olmanın şartı, insanın kendisi için değil, ancak kendisinden sonra gelecekleşen "şerefi, varlığı ve saâdeti" için çalışmaktır. Hatta insan, bu amaca uygun olarak yaşarken, kendisinden sonra gelecekleşen, sanki şahsî alacakları olan bir kişiymiş gibi bir beklenti içine girmemelidir. Çünkü, "En mutlu olanlar, hizmetlerinin bütün nesiller boyunca meçhûl kalmasını tercih edecek bir karakterde olanlardır. Ancak bu tarzda düşünen ve çalışan adamlardır ki memleketlerine ve milletlerine ve bunların geleceğine faydalı olabilirler".

Burada, Atatürk'ün kendisinin bireysel mutluluğu hakkındaki anlayışı belirlemektedir. O'nun mutluluğu, gelecek nesillerin "şerefi, varlığı ve mutluluğu" için, onlar tarafından anılmayı bile beklemeden çalışmaktır; memlekete ve millete hizmet budur. Şimdi, Atatürk'ün niçin İnönü tarafından ifade edilen "Milletimizin fedâkar ve sâdik hâdimi, insanlık idealinin âşık ve mümtaz siması eşsiz kahraman Kemal Atatürk! Vatan sana minnettardır" sözleriyle yüceltilmiş olduğu daha iyi anlaşılmaktadır.

Özet olarak; Atatürk, seçkin tarihi kişiliğinden kaynaklanan kurtarıcı, kurucu ve inkılâpçı liderliği ile sadece Türk Milleti için ulusal bir kahraman olmakla kalmamış; aynı zamanda, derin bir insan sevgisine dayanan insanlık ideali ve ilham kaynağı eserleri ile, bütün dünyada insan haklarının gerçekleşmesine katkıda bulunmak suretiyle bütün insanlık için de bir onur simgesi olarak insanlık tarihindeki seçkin yerini almıştır.

Cumhuriyetimizi süsleyen Atatürkçü düşünce, insanlık derken, insanın temel hak ve özgürlüklerini savunur. Çağdaşlık derken, çağın gerisinde kalmışlığı reddeder. Akılcılık derken, bilimsel düşünceye dayalı mantığı kabul ederek bunları Cumhuriyet yönetimiyle bütünleştirir. O halde, bu özellikleriyle Atatürk Cumhuriyeti, bizler için yalnızca bir yönetim biçimi değil, aynı zamanda bir dünya görüşü ve hayat tarzıdır.

Ancak, bütün bu anlatılanların gerçekleşmesi için Yüksel Ülken'in de vurguladığı gibi, özlem derecesinde bir koşulun gerçekleşmesi gerekir: "Yurtta barış, dünyada barış". Gerçekten S.N. Özerdim'in deyişiyle, "Atatürk düşüncesinde en güçlü öge insanlık sevgisidir" demek, abartılmış bir yargı değildir. Rahatlıkla denilebilir ki, yukarıda da değinildiği gibi İsmet İnönü, "İnsanlık idealinin âşık ve seçkin siması" derken gelişigüzel konuşmuyordu. Belki de Atatürk'ü en özlü biçimde tanımlıyordu. Çünkü Türk İnkılâbı, insanı temel alan, insanı yücelten öze sahip bir inkılâptır. Ve çok açık olarak görülmektedir ki Atatürk Düşüncesine evrensel boyut kazandıran insan sevgisidir.

Behçet Necatigil ne güzel söylemiş:

"Kaç Türk var şu dünyada, bir o kadar susuz;
Hepsinin gönlünde Sen, bir pınar bulmak gibi;
Ancak Sen'in yolunda sağlıklar, esenlikler;
Olmaya devlet cihanda Atatürk'ü duymak gibi."

Sebahattin Eyuboğlu'nun diliyle; selâm olsun, Vatanın bağrından çıkmış, Türk halkının içinden dünyaya seslenmiş olan; halkını seven, halkının yüreğinde yer tutmuş olan; yüreğini, düşüncesini ezenlere karşı ezilenlerden yana koymuş olan; sevgiyi, insanlığı yücelten; insanları birliğe, dirliğe, doğruluğa, çalışkanlığa, barışa çağıran, yaşamayı seven ama ölümden korkmayan; kendini, çevresini, çağını, aşmasını, küçük kaygıların esiri olmayıp büyük kaygılara yönelmesini bilen Yüce Atatürk'e.

O büyük insana yürekten gelen, sevgi dolu, saygı dolu selâm olsun.

KAYNAKÇA:

- ALTUĞ, M. Hikmet., 1990. Atatürk'ün Çağrısı "İzlenimler, Görüşler, Düşünceler." İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi Prof. Dr. Nazım Terzioğlu Basım Atölyesi.
- ENGİNSOY, Cemal., 1985 Atatürk'te İnsan Sevgisi. Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: II, Sayı: 4, ss. 85-96.
- EYUBOĞLU, Sebahattin., 1991 Yunus Emre. Cem Yayınevi-Dünya Klasikleri Dizisi
- IRMAK, Sadi., 1981 Atatürk Devrimleri Tarihi. Yapı Kredi Bankası Yayını.
- KONGAR, Emre., 1981. Atatürk ve Devrim Kuramları. Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Genel Yayın No: 222, Atatürk'ün doğumunun 100. Yılı Dizisi No: 2.
- SAATÇIOĞLU, Ömer., 1989. Atatürk'ün Demokratik Cumhuriyet Anlayışı ve Cumhuriyet Anlayışımıza Yönelen Tehditler ve Saldırıları. Ortadoğu Teknik Üniversitesi Atatürk'ü Anma Günü, Sayfa: 1-5
- TÜNAY, Bekir., 1986 Jeopolitik Tehditler Karşısında "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: II, Sayı: 6, ss. 744-756.

TÜRKER-Kıyıcı, Mübahat., 1988. Atatürk'ün Saâdet Anlayışı Hakkında Bir Deneme. "Erdem"
Atatürk Kültür Merkezi Dergisi, Cilt: 4 , Sayı: 12, ss. 649-684.

ÜLKEN, Yüksel., 1987. Atatürk ve İnsan Sevgisi. Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt:
III, Sayı: 9 , ss. 509-517.